

habere quædam quod est eius privatio. Et non est possibile existere
in corpore finito quod caret motu quædam infinita licet corpus
sit finitum. Quies enim est privatio: et privatio non est privatio. *Alia*
dicit Aristoteles quod si stelle careat causis motus, quod sunt corpora
caelestia: licet de virtute quædam infinita. Et sicut ostendit quod terra
debet habere quædam infinita: quod est privatio motus: quod caret
agere motum in ea in infinitum. Et ideo dicit quod quædam que
est in ea igitur virtus ut sit fortior virtute celi qua mo-
vetur. *Motus* enim super ipsam est motus impossibilis in eo quod
est quædam cum careat causis motus: hoc est manifestum per se.
In celo igitur est privatio infinita licet sit finitum. *Cum* quædam
sit privatio non virtus, sicut existantur quod dixerunt quod quædam
est in eo per virtutem. Imo virtus per privationem virtutis. Et
ideo videmus loquentes in hac quædam dicitur, virtus permanens
permanet per se: aut per dispositionem additam illi. *Et* permanens
per se: quod permanens est privatio motus: Et privatio non amittit
magis nisi quod caret agere motum. Et scias quod ista ratio est
valde bona: **Explicit.** **Incipit liber de causis.**

Omnis causa prima plg est influens sup causatu
 suu: q̄ causa vltia 2^a. Cuius remouet causa vltis
 scda virtute sua a re: causa vltis prima no aufert virtute
 sua ab ea. ¶ Quid est: q̄ ca vniuersal prima agit in cau
 sato cause scda: anq̄ agit in ipm ca vltis scda q̄ seq̄t̄
 ipsa. Cui ergo agit causa scda q̄ seq̄t̄ causatu: no ex
 causat ipm atto a ca prima q̄ est sup ea: Et qm̄ sep̄at̄
 causa scda a causato qd̄ seq̄t̄ ipm. no sep̄at̄ ab ea prima
 q̄ est sup ipam qm̄ e causa rei. ¶ Et nos qd̄ exēpli
 funḡ illud p̄ eē / et viuū / et hoīez. Quid est: q̄ oī vt sit
 res eē in p̄mis dem viuū: postea homo. Viuū q̄ est
 causa hoīs p̄p̄qua: et eē est causa eig loq̄nqua. Esse
 q̄ est vehemetiq̄ cō hoīm: q̄ viuū qm̄ e ca viuū. qd̄
 e ca hoī. Et filij qm̄ pōis m̄ rōnalitate eē cōm hoīm
 q̄ rōnalitas, qm̄ e causa cause eig et illiq̄. qd̄ signū
 est ip̄ qm̄ remoues virtute rōle ab hoīe / no remanet
 homo: et remanet viuū sp̄m̄as seibile. Cui aut̄ re
 mouet ab eo viuū: no remanet viuū: et remanet eē:
 qm̄ eē no remouet ab eo: s; remouet viuū: qm̄ ca
 no remouet p̄ remotionē causati sui: remanet q̄ hoī eē.
 Cuius no est diuidiū hoī / est aīal: et si no e aīal: est
 eē in. ¶ It̄ q̄ manifestū est et planū q̄ causa p̄ loq̄n
 q̄ plg cōp̄te des: et vehemetiq̄ est ca rei q̄ ca p̄p̄qua.
 Et p̄ illud fit eig opatio vehemetiq̄ aduentie cū re
 q̄ cause p̄p̄que. Et hoc qd̄ no fit sine hoc. n̄ q̄ res in
 p̄mis no patit̄ n̄ a virtute loq̄nqua. Dem patit̄ 2^a a
 virtute que est sub prima. Et causa p̄ adiuuat scdam cām
 sup opatione sua, qm̄ oīm opator, quā causa effiat 2^a /
 prima enā causa effiat: verū effiat eā p̄ media aliū

altiore et sublimiore. Et qm̄ remouet̄ causa sc̄da
a causato suo; nō remouet̄ ab eo causa p̄ma: qm̄ cū
p̄ma est maioris et vehemētioris adyētie cū re q̄ cū
p̄ma. Et nō dicit̄ causatū ee sc̄de n̄ p̄ v̄tute cause p̄e.
Et est qm̄ cū sc̄da qm̄ facit̄ re / efluit̄ cū p̄ma q̄ est
sup̄ illā nō de v̄tute sua: q̄re adyēt̄ illud rei adyētia
vehemēt̄ / et seruat̄ ea. Itē ḡ manifestū et planū q̄ cū
longinqua est vehemētis cū rei q̄ cū p̄p̄qua / q̄ sc̄tur
eā / et q̄ ip̄a influit̄ v̄tute sua sup̄ eā / et q̄seruat̄
ip̄am: et t̄ nō sep̄at̄ ab ea sep̄at̄ōe sue cause p̄p̄q̄.
Imo remanet̄ in ea et adyēt̄ ei adyētia vehemēt̄:
sui qd̄ sc̄d̄ qd̄ ording et exposui mo:.

Oportet esse sup̄ / aut ē sup̄ et̄mitate / et an̄ ip̄am.
aut cū et̄mitate: aut ē p̄ et̄mitate / et sup̄ t̄p̄o: Esse
nō qd̄ est an̄ et̄mitate / est causa p̄ma: qm̄ ē causa ei:
Et esse qd̄ est cū et̄mitate est intelligētia: qm̄ est cū
et sc̄dm̄ h̄itudinē v̄nā / qd̄ nō patit̄ m̄destruī. Esse
aut̄ qd̄ ē p̄ et̄mitate et sup̄ t̄p̄o est aīa: qm̄ est in ouēte
t̄ulo l̄ q̄m̄io et̄mitatis. Infis et sup̄ t̄p̄o est / et si q̄m̄ia.
Causa p̄ma ē an̄ et̄mitate ip̄am ē / q̄ cū in ip̄a
est aliqd̄ sint̄ sui. Et duo q̄ oīs et̄mitas est cū p̄
nō ee ee est et̄mitas: q̄ ee ē p̄ q̄ ee q̄ et̄mitas. Et cū
p̄ ē sup̄ et̄mitate: qm̄ et̄mitas ē cū ip̄a. Et intelligētia
oppōt̄ et̄mitati: qm̄ excedit̄ n̄ ea. et nō altat̄ m̄destruī.
Et aīa anexa est ad et̄mitate ip̄is qm̄ est suscipibilia in
p̄ssiois: q̄ intelligētia. Et est supra t̄mp̄o: quomā
est causa t̄mp̄o:.

Omnis aia nobil tres habet opatores. Nam ex opatoribus
 est eis opatio aial, et opatio intelligibil, et opatio diuina.
 Opatio aut diuina qm ipa ipat natura cu virtute q
 est in ipa a ca pma: Eius aut opatio intelligibil est: qm
 ipa fat res p virtute intelligente que est in ipa aia:
 Opatio aut aial e qm ipa mouet pmiu corpa, et oia
 corpora aial nalia: qm ipa e ca motu corpa, et ca
 opatores vite. Et no effiat aia has opatores n qm
 ipa est excepta supiois virtutis. ¶ Quid est. q causa
 pma causauit ee aie mediate et intelligente, et p
 illud facta est aia effiacs opatores diuina: Pq q
 causauit ca pma ee aie posuit ea sicut formam
 intelligente: in quod effiacs opatores suas. Propter illud
 q aia intelligibil effiat opatione intelligibile. Et q
 aia suscipit rpsione intelligente: facta e rpsio opa
 tores: qm ipa rpsioe sua in id qd est sub ipa. Quid e
 q ipa no ipmit vires n p motu s q no recipit qd e
 sub ea opatione eis n ipa moueat ipm. p har q causa
 fit q aia meduet corpa. De ppetate naz aie est ut vi
 uifiet corpora. qm rfluit sup ea virtute sua: et directu
 pduat ea ad opatione recta. Manifestu est igit q aia
 habet tres opatores: qm hz tres vires s diuina virtute:
 et virtute intelligibile: et virtute eis essentie h qd ordig.
Prima rez creatay est esse: et no. et nauantq.
 est an ipm creatu aliud. ¶ Quid est. q ee est sup sensu
 et sup aiam et sup intelligente: et no est p q causam
 pma, laig n p q causate ab ipa. Propter illud q factu

est sup' causatis reb'q' d'ib' et vehemētib' vniū/ Et
nō ē f'm ita n' p' suā p'prietate ēē p' p'prietatē: et vni vno
in quo nō est mltitudo aliquoz modoz. ¶ Et ēē cāu
q'uis sit vniū. s' mltiplicat' s' q' ipm recipit mlti-
plicitatē/ Et ipm q'd nō est f'm mltā. n' q' ipm
ēē q'uis sit simplex/ et nō sit in causatis sup' h'ca
ipō/ ¶ Tū est op'itū ex f'mitō et i'f'itō, q'd est/ q' d' ēē
ex eo scq't causā p'mā ē intelligētia q'pleta et vltima
in potētia et reliq's vōitab'q' / Et forme intelligibiles
in ipō s' latiores et vehemētib' vles/ Et q'd ex eo est
i'f'ig' est intelligētia/ Verūm sub illa est intelli-
gētia in q'plemētō et vōitute et vōitab'q' / Et nō s' for-
me intelligibiles in illa ita dilatate: sicut est eam
latitudo in illa intelligētia. Et ēē q'd cāu p'mū est
intelligētia totū/ Verūm intelligētia in ipō est
diuisa p' modū quē dixi. Et q' diuisificat' intelligētia/
fit v' illū in eo s' intelligib' diuisa/ Et sicut ex s'z
vna p'prietā q' diuisificat' in mudo i'f'oi p'ueniūt idū
dua inf'mita in mltitudine; s' s' ex ēē cāu p' p'prietā q'
diuisificat': apparēt forme intelligibiles i'f'ic. Verūm
q'uis diuisificat': nō scūgūt aduicē, sicut ē scūgūt
idūoz, q'd est. qm ipē vniū abf' corruptōe, et se-
pant' abf' abf' scūgūtōe; qm s' vniū h'us mltitudiez.
et mltitudo in vōitute/ Et intelligētia p'me i'f'uit
sup' intelligētiā s'cāb' et vōitates q' recipiūt a p'
causā. et vōitute in eis v'sq' q' sequūtur
vltimū exz. ¶ Et intelligētia sup'iores p'me que

sequuntur causa prima ipsius formas secundas states
 que non destruitur: ita ut sit unum utare eas alia
 vice. **I**ntelligetie autem fide ipsius formas destruit
 et separabiles sunt est anima ipsa namque ex ipsione intel-
 ligetie fide que sequitur est causata in se. **E**t non multiplicat
 anima nisi per modum quo multiplicat intelligetie fide.
 que fuerit et quo multiplicat intelligetie. **E**t est, quod
 esse utique anima habet finem: si quod ex eo est ipsa et infirmum.
Igitur anima que sequitur aliquid. **I**ntelligetia sit completa per
 fide: pauca declinationis et separationis. **E**t anima que sequitur
 est ipsa sit in completio et declinatione sub animabus superioribus.
Et anima superioris etiam refertur bonitates que recipitur ab
 intelligentia super animas inferiores. **E**t omnis anima recipitur ab
 intelligentia virtute plus est super ipsione fortior. **E**t
 quod ipsius est ab anima est fixum et stans, et est motus eius
 motus equalis et continuus. **E**t illa in qua ex ea est virtus intelli-
 getie minus est ipsione sub animabus primis. **E**t est quod
 ab ea missus est debile evanescent destructibile. **Q**ue-
 rum quibus ita sit: in permanet ipsio per generatione. **I**n
 consuetudo est que facte sit forme intelligibiles antie,
 et non est ea eorum nisi simplex: que facte sit mille anima:
 que quodam sit fortioribus quibusdam: et ea eorum est unum sim-
 plex in quo non est diversitas.

Causa prima superior est omni narratione, et non desinit
 lingue a narratione eius: nisi per narratione est ipsa.
 quam ipsa est super omnem causam, et non narrat nisi per causas
 secundas que illuminantur a luce prime cause. **E**t quod est.

qm̄ causa p̄ma nō cessat illuāre causatū suū
et q̄a nō illuāat a lūte alio: qm̄ ip̄a ē lūmē pur
sic q̄ nō est in lūmē. Et qz mcl̄al̄ ē sup̄iq̄ ip̄a
ip̄a sup̄ oīa: ex illo q̄ facta est p̄ma sola: qz defat
narratio: Et nō ē ita n̄ qz supra ip̄am nō est causā
p̄ quā agnoscamur. **Q**uō res nō agnoscat et nātū:
n̄l̄ ex ip̄a sua causa. Cū q̄ cū ē aut et nō cū: nō
fat̄ p̄ causā p̄mā. n̄ narrat̄: qm̄ ē sup̄ior narratō
n̄ q̄e q̄t̄ eā loq̄la. qd̄ est qz narratō nō fit n̄ p̄ loq̄la.
et loquela p̄ intelligētia. et intelligētia p̄ cogitatōe.
et cogitatio p̄ meditatioe. et meditatio p̄ sensū. Cū
aut̄ p̄ma est sup̄ res oēs. qm̄ est cū eis. q̄ illud fit q̄
ip̄a nō cadit sub sensū et meditatioe et cogitatioe et
intelligētia et loq̄la. **N**ō est q̄ narrabil̄: et cadit
sub sensū. Aut est meditatibil̄: et cadit sub meditatioe.
Aut ē fixa stās scdm̄ dīspōem̄ ip̄a: et ē intelligibil̄.
Aut quābilis destructibil̄ cadēs sub gnatione et cor-
ruptioe: et ē cadēs sub cogitatioe. Et cū p̄ma est
sup̄ oēs res intelligibiles sc̄nas. et sup̄ res destructi-
biles. q̄ nō cadit sup̄ eā meditatio n̄ sensū n̄ itelli-
gētia. Et ip̄a q̄d̄ nō signat̄ n̄ a cū 2. que est intelli-
gētia. et nō notat̄ n̄ p̄ nomē causatū sui p̄m̄ n̄ p̄ mo-
dū sublimiore et nobilitate et meliore: sicut oīd̄ma:
Intelligētia est s̄ba q̄ nō diuidit̄. **Q**uō est. qz
si nō est cū magnitudīe in corp̄q̄ in mouet̄: tunc
p̄ul̄ dubio nō diuidit̄. Et itez oē diuisibile nō diuidit̄
n̄ aut in mlt̄itudine: aut in magnitudīe aut in motū suū

Cū igitur res a seipſa hanc diſpoſitionem habet ſub ipſa quā non
 recipit diuifione in ipſa. primo eſt cū eſſentia: quod ſicut
 eſt altior et ſublimior ſibi corpe / ſi ipſa / et ſi multitudine,
Quod ſi ueniat in ea multitudine non uenit multitudine ſi quod
 res eſt una. **E**t igitur intelligetia ſit ſecundum hanc modum,
 diuifione per ſe non recipit. **E**t ſi igitur quod illud eſt redditio
 ſui ſuper ſeipſam ſua, ſed quod non extendit ſe ad re extenſa. ita
 ut ſit una ſua extreme unitate, ſed eſt ab alia. **E**t eſt
 quod ad uult ſuam rei corporal / non extendit ſe ad ea. ſi ipſa ſit
 ſua ſecundum ſua diſpoſitionem: quod eſt forſitan a quod non poſſit aliud.
Et corpora quod non ſit ita. **E**t ſi igitur quod intelligetia non
 eſt corpe in diuidit eia ſua. et opa? eia eſt quod uterque
 ſit res una. **E**t intelligetia quod eſt in ſua uoluntate, quod
 aduenit ei a causa ſua. **E**t ipſa quod uoluntate multiplicet per ſua
 modum: in quod appropinquat unum de omni et non diuidit. **E**t in
 intelligetia quod non diuidit recipit diuifione. quod eſt in
 cauſam, quod cauſam eſt a causa ſua. **E**t unitas eſt dignior ea:
 quod diuifio. **I**ta igitur uoluntate eſt quod intelligetia ſua eſt / quod
 non eſt in magnitudine. in corpe. in mouet per aliquem modum
 motu corpori quod ſit eſt ſuper ipſa / et ad eſſentia: ſunt omnia:
Omne intelligetia ſit quod eſt ſuper ſe: et quod eſt ſub ſe.
Uoluntate ſit quod eſt ſub ſe / quod eſt cauſa ei: et ſit quod eſt
 ſuper ſe / quod accipit uoluntate ab eo. **E**t intelligetia quod hanc
 eſt ſua intelligibilis. igitur ſecundum modum ſue ſube ſit res quod
 accipit de ſuper: et res quod eſt cauſa. **E**rgo ipſa diſtinctio quod
 eſt ſub ea / quod eſt ſuper ea. et ſit quod illud quod eſt ſuper ſe /
 eſt cauſa ei. et quod eſt ſub ea / eſt cauſa ab ea. et agnoſcit cauſam

sua et causa sua. p modum q̄ est cā ei⁹ s̄z p modum s̄be
sue. ¶ Et s̄l̄r oīs s̄cēs nō s̄t rē meliōre rē rē i⁹ rē
et dēiōre : n̄ s̄d̄m modum sue s̄be et sui eē : nō s̄d̄m
modum s̄d̄m quē res s̄t. Et si illa est h̄c. tūc p̄ulbū
bio bōitates q̄ v̄ndū sup̄ intelligētia a cā i⁹ma : s̄t
intelligibiles in ea. ¶ Et s̄l̄r res corporee s̄m̄abiles
s̄t intelligētia intelligibiles. ¶ Q̄d̄ est. qm̄ res q̄
s̄t intelligētia nō s̄t i⁹ s̄s̄iōes epe. i⁹mo s̄t rē i⁹ s̄s̄iōnā
Et si q̄ illig est q̄ intelligētia ip̄a est cā rez. et q̄
s̄t sub ea. p̄ h̄c q̄ est intelligētia. tūc p̄ulbūbio cā e
rez intelligētia. s̄t intelligibiles eē. Fā q̄ m̄aifestū
est q̄ res sup̄ intelligētia. et sub ea. s̄t p̄ v̄tute intelli
gibile. ¶ Et s̄l̄r res corporee cū intelligētia s̄t intelli
biles. et res intelligibiles in intelligētia s̄t intelligibiles.
qm̄ ip̄a e cā eē eaz. Et q̄ ip̄a nō app̄ēdit n̄ p modum
sue s̄be. et ip̄a q̄ e sua intelligētia app̄ēdit intelli
bili : s̄l̄c intelligibiles s̄m̄r. s̄l̄c s̄m̄r corporee :
Omnis intelligētie fixo. et cōtra ei⁹. e p̄ bōitate
p̄v̄na : q̄ est causa i⁹ma. Et v̄tū q̄d̄ intelligētie est
vehēmētioris v̄ntatis q̄ res s̄be q̄ s̄t p̄ ea. qm̄ ip̄e
nō accip̄it q̄gn̄tione ei⁹. Et nō est facta ita. n̄ q̄
causa est ei⁹ q̄ est sub ea. Quia si q̄n̄q̄ ei⁹ est illud
cō rōmōzōm̄ur. intelligētia est regēs oēs res q̄ s̄t
sub ea. p̄ v̄tute d̄nā q̄ est in ea. et p̄ ea retinet res.
qm̄ p̄ ea e causa rez. Et ip̄a retinet oēs res q̄ s̄t sub
ea. et op̄ēdit eas. ¶ Q̄d̄ est. qm̄ oē q̄d̄ e ip̄m̄ res q̄
et cā ei⁹. est retinēs illas res. et regēs eas. et nō

euadit ab ea ex ipis aliqd p virtute sua altera; q
 intelligētia ē princeps rezi q st sub ea/ et retinēs
 eas/ et regēs eas: sicut nā regit res q st sub ea/ p
 virtute intelligētie/ Quia sicut nā regit intelligētia
 nām p virtute diuina. q intelligētia qdē nō facta ē
 retinēs res (q st p ea/ et regēs eas/ et suspēdens
 virtute sua sup eas): nō qm ipse res nō st virtū sbal eis.
 Imo ipa ē virtū sbalū. qm ē tā eis: q Intelli-
 gētia qdē qphēdit gnata et nām/ et orizontē nē sē
 aiāz: nā ipa ē sup nām. ¶ Qd est. q: Rā qhinet
 gnatioēz. et aiā qhinet nām. et intelligētia qhinet nām
 aiām: q intelligētia oēs res/ Et nō ē frā intelligētia
 ita/ nō p causā pma q supeminet oibz rebz. qm ē tā
 intelligētie/ et aiē/ et nē/ et reliqz rebz. q tā qdē p
 nō est intelligētia/ m aiā/ m nā. est sup intelligētia/
 et aiām/ et nām. qm est creās oēs res. vt ē opās
 intelligētia absq medio et creās aiām et nām et re-
 liqz res/ mediāte intelligētia. Et scā qdē diuina nō ē
 sicut scā intelligibil/ m scā aiā/ aiē: Imo ē sup scām
 intelligētie et scām aiē: qm ē creās scām/ Quia
 qdē virtū diuina ē sup oñē virtute intelligibilē et aiāle
 et nāle: qm ē tā oī virtū: et intelligētia ē hūc
 ē tūc. ¶ Et si dicit aliqd nō est vt sūt heliātin: sūt
 dicens heliane. nō sūt scē est mfrā qz dōdū sūt
 est boitas/ putat efflūēs sup intelligētia oēs boita-
 tes. et sup reliqz res/ mediāte ea: ple ē mīa formis oīm corpū.

Omnis intelligētia plena est formis. Verūm ex

Intelligentia est quae continet fortis plures: et ex eis sit quae indi-
net fortis unius plures. ¶ Quod est. quoniam forme quae sit in
intelligentia scilicet vltima in se ipsis per modum particulari sit
in intelligentia primo per modum vltimi. Et forme quae sit
in intelligentia primo per modum vltimi: et sit in intelli-
gentia scilicet per modum particulari. Et in primo intelligentia
est virtus magna: quoniam sit vehementior virtus: quae intel-
ligentia scilicet infirma. Et in intelligentia scilicet in se ipsis sit
virtutes debiles: quoniam sit minor virtus: et plures multipli-
citas. ¶ Quod est. quod intelligentia quaeque unius vero puro
sit minoris quantitas: et maioris virtus: quod intelligentia
quae sit longiores ab uno puro: sit plures quantitas et de-
biliores. Et quod intelligentia quaeque unius potestate non sit
minoris quantitas. ¶ Respondit in utrum forme quae praedicat ex
intelligentia primo praedicat professione vltima vltima. et non
quod abbreviatur: et dicitur quod forme quae veniunt ex intelli-
gentia primo in se ipsis sit debiliore professio et vehementior
separatio. Quasi sit quod intelligentia scilicet praedicat vltima
suis super vltimi que est in intelligentia vltima. et diui-
dit ea et separat ea: quoniam ipse non potest recipere eas sed per
separationem et diuisionem. Et sicut aliquid ex rebus non recipit
quod est super ea: nisi per modum scilicet que potest recipere ipsum. non
per modum scilicet que est res recepta.

Omnis intelligentia intelligit res spirituales quae non destru-
untur nec cadunt sub tempore. ¶ Quod est. quoniam si intelligentia
est se quae non mouet. tunc ipsa est cum rebus spiritibus quae non

destruitur. in cadit sub generatione et corruptione. Quia
 intelligentia quod est in quod intelligit rem per esse suum. et esse suum
 factum est quod non corrumpitur. Cuiusmodi hoc sit utraque dicitur quod
 res destruitur sicut ex corporeitate ex causa corporea et
 trahi: non ex causa intellectuali et trahi:

Primo omnino quodam sit in quodam per modum quo licet ut
 sit unum eorum in alio. **¶** Quod est quia in esse sit vita et
 intelligentia in vita sit esse et intelligentia in esse et vita
 in intellectu sit due alie alarchie. intelligentie. **¶** Et esse et
 et intelligentia in vita sit due vite et intelligentia et
 vita in esse sit duo esse. Quia illud quod non est ita in quod
 unum quodam primo et primo aut esse aut esse. Cuiusmodi
 in esse est per modum esse et esse in esse per modum causati.
Res quod abbreviatur et dicitur quod res agens in rem per
 modum cause non est in ea in per modum quod est causa eius.
 sicut sensus in anima per modum actus et anima in sensu per
 modum sensibile quod redeat et dicatur quod sit in anima et
 et intelligentia in esse sit per modos suos: secundum quod ostendit:
¶ **O**mnia intelligentia intelligit essentia sua. **¶** Quod est
 quod cum intelligit et intellectu sunt sit. Cuiusmodi est intelli-
 gentia est intelligentes intellectu. tunc paulo dubio videt esse
 sua. sicut quod intelligit per intelligentia essentia sua.
¶ Quia qui sit essentia sua sit reliquas res quod sit sub ea
 qui sit ex ea. Verum in ea sit per modum intelligibilem:
 quod intelligentia et res intellecta sit unum. **¶** Et intelligentia
 sicut esse suum tunc paulo dubio: qui sit essentia sua. **¶** Quia qui

facit reliq̄s res / Cū q̄ sit reliq̄s res sit eētia sua /
Cū q̄ sit res ip̄a nō sit eas n̄ q̄ sit intellecte / Et
q̄o intelligētia sit eētia sua et sit res intellectas sit
Item oī aīa res sensibiles sit p̄ hoc siat ondio /
q̄ sit exēplū ei / q̄ res intelligibiles in ea sit q̄ sit
eas / Et nō facta est ita n̄ q̄ est ex p̄sa m̄ res in
telligibiles q̄ nō mouēt / et m̄ res sensibiles que
mouēt / q̄ aīa sic est / sit q̄ ip̄mit res corporeas /
q̄ p̄ fr̄a est cō corpory / et fr̄a ē cōta ex intelligētia
q̄ est aīa eā / Res igit̄ q̄ ip̄mit̄ ex aīa p̄ m̄tiones
exēplū s̄ q̄ res sensibiles exēplūantur / s̄ extiḡ aīe /
q̄ res q̄ indit sup̄ aīam / sit in aīa p̄ modū acq̄siti
Cū q̄ hoc sit ita redeas et dicit̄ q̄ res sensibiles
oēs in aīa sit p̄ modū cause / p̄ q̄ aīa ē res exēplūis /
Intelligo p̄ aīam / iture agere res sensibiles / Vēn
it̄ effiēs in aīa nō est m̄al / Et it̄ corporea in aīa
ē sp̄ual / Et it̄ ip̄mēs in reb̄ h̄is dīmēiones ē s̄
dīmēione h̄as / Res intelligibiles in aīa sit p̄ modū
accīdēte s̄ q̄ res intelligibiles q̄ nō diuidit̄ sit in aīa
p̄ modū diuisibile / Et res intelligibiles vnite sit in aīa
p̄ modū mot̄ / It̄ q̄ oīs ē q̄ res intelligibiles et
res sensibiles sit in aīa p̄ modū aīate vn̄ / Et q̄
res intelligibiles vnite q̄sētas sit in aīa p̄ modū
m̄t̄plicati mot̄ /
Om̄ne scēs q̄ sit eētia sua / ē redies ad eētia
sua redire q̄ p̄lata / Res est / q̄ s̄a nō ē n̄ actio
intelligibil / Cū q̄ sit scēs sua eētia / tū redit p̄

opationis sua intelligibile ad eentia. Et h. no e ita
 n qm scies et scitu st res una. qm scia scientis cen-
 tia sua est. ex eo q ad eu q e scens: et ad eu q e scitu.
Qd est. q ptra q scia est scientis. et scies scit sciam
 sua est eig opatio redies ad eentia sua: q scia eig est
 rediens ad eentia ipig ite. Et no significo p reditione
 scie ad eentia sua: n qz e scis fixa p se no indigens
 in sui finoe et sui eentia. re alia refere ipam.
Omnis virtutes qbz no est finis p debet st sup p
 infmitu. Omni qd est virtus virtutis. no qz p se acq
 sice fere scies in rebz entibz. Imo st virtus in rebz entibz
 bz hntibz finone. Et si aliqz dicat q pnu ens crea-
 tu st intelligetia e virtus. etia au no est finis: dicit q
 no est ens creati virtus: qmo est ei virtus qda. Et virtus qda
 eig no est virtus infmita n itiq. no supiq. qm ipa no
 est virtus. puta q no est virtus n e virtus. Et est q non
 finit in supiq. m supiq ens aut pnu creati e infmitu
 pnu puz. **Qd** est. qz si entibz fortibz no e finis
 q p sua acqstione ab infmito pmo pot. pp qd st
 eentia. si ens pnu ipm est qd pot res qbz no e finis:
 tur ipm pculdubio e sup infmitu. **Ens** aut pnu cre-
 ati st intelligetia no est finit. qmo dicit q e infmitu.
 neqz dicit q e ipm met. qd no est finit ens. pnu
 ens mensura eentia intelligibilis et eentia scioz se sibi:
 lta st q ipm est qd eentia creavit et mensuravit ea
 mensura quemanti oi entia. **P**rocedat q e dicit q ens
 pnu creati e sup infmitu. Et scdm creati est infmitu.

et qd est int^{us} ens p^{ri}mu creatu / et ens scdm creatu est
no infinitu / Et reliq^{ue} bonitates simplices sunt vita et lumen
et q^{ui} sit eis sibi / sit cause rez omⁿi h^uic bonitates. s^{ed} q^{ui}
infinitu est ad a p^{ri}ma. et creatu p^{ri}mu est ad ois vite, et
sibi reliq^{ue} bonitates descedetes a ca p^{ri} sup creatu p^{ri}mu
m p^{ri}mo est est intelligetia. Dem descedat sup reliqua
creata intelligetia et corporea / mediate intelligetia.

Omnis v^{er}itas unita / pl^{ur} est infⁱⁿita. q^{ui} v^{er}itas multiplicata
est. q^{ui} p^{ri}mitiu p^{ri}mu qd est intelligetia / est p^{ri}mu v^{er}itas
ro. p^{ri} illud q^{ui} sit est q^{ui} in di^uitate p^{ri}mu v^{er}itas v^{er}itas
infinitas pl^{ur} q^{ui} v^{er}itas n^o / q^{ui} v^{er}itas loquiqua ab eo. Q^{ui} est
q^{ui} v^{er}itas q^{ui} in p^{ri}mo multiplicat^{ur} / t^u destruit v^{er}itas eius.
et q^{ui} destruit est v^{er}itas / t^u destruit est v^{er}itas / Et
no destruit est v^{er}itas / si q^{ui} diuidit / Et illig qd signi
ficatio est v^{er}itas diuisa. et q^{ui} v^{er}itas q^{ui} mag^{is} agit et v^{er}itas
t^u pl^{ur} mag^{is} fitat / et vehemetior fit / et effiat opatoes
mirabiles / Et q^{ui} v^{er}itas patit^{ur} mag^{is} et diuidit. t^u pl^{ur}
minorat^{ur} / et debilitatur / et effiat opatoes viles. Jam
q^{ui} manifestu est et planu / q^{ui} v^{er}itas q^{ui} pl^{ur} appiat v^{er}itas puro
et v^{er}itas / fit vehemetior est v^{er}itas. et q^{ui} vehemetior
fit v^{er}itas / est infinitas. et ea mag^{is} apparet et manifestior.
et sit opatoes mirabiles et nobles.

Res oes h^uic eentia p^{ri}mo ens p^{ri}mu / Et res v^{er}itas oes sit
mote p^{ri} eentia sua. v. p^{ri} v^{er}itas p^{ri}ma / Et res intelligibiles
oes / habet scdm p^{ri} intelligetia p^{ri}ma / Q^{ui} est. q^{ui} si v^{er}itas
ca dat t^u suo aliqd. t^u p^{ri} dubio ens p^{ri}mu dat
t^u suis oib^{us} ens. Et sibi mcedat t^u suis v^{er}itas. l
ea re simul et motu. q^{ui} v^{er}itas est pressio p^{ri}des ex est

primo queto supno tet pmo motu. Et dat sibi intelligētia
 cāns sub sūam. Quod est. qz sūa ibi nō est. n̄ intelligētia.
 et intelligētia est pmo sūas qd est. et ē i fluidis sūam
 sup reliq̄s sūas. Redeads aut et dūm qz ens pmo ē q̄tu.
 et est cā cāz. Et si ipm̄ dat rebz oibz ens. sū ipm̄ dat
 eis p modū creatōis. Vt aut ipm̄ dat eis q̄ sū sub ea
 nūa. nō p modū creatōis. pmo p modū forme. Et sibi
 intelligētia nō dat eis q̄ sū sub ea nūa eadē de sūa et
 reliq̄s rebz n̄ p modū forme.

Et intelligētia est q̄ est intelligētia diuina. qm̄ ipa
 recipit ex bōitatibz diuinis q̄ pēdit a cā ipm̄ p recep
 tiōne mltā. Et de eis est q̄ est intelligētia tñ. qm̄ non
 recipit ex bōitatibz p̄mis n̄ mediāte intelligētia. Ex
 aiabz est aīa intelligibil. qm̄ ipa ē pēdes p intelligētia.
 Et ex his est q̄ est aīa tñ ex corpōibz nālibz est cū ē
 aīa regēs ipm̄ / et facies dīrectionē sup ipm̄. Et de eis
 sū q̄ sū corpō nālia tñ / q̄bz nō est aīa. Et h̄ nō est
 ita ā qm̄ intelligibil tota. n̄ aīa tota. n̄ corpōrea to
 ta nō pēde p causā que est sup eā / n̄ que ex eā est
 q̄pleta integra. et q̄ pēdet p causā q̄ est sup eā. Dicit
 qz nō oīs intelligētia pēdet p bōitates causē ipm̄ / n̄ q̄
 ex eis est intelligētia q̄pleta p̄mis integ. / ipa em̄ p̄t
 recipi bōitates descedēs ex cā ipm̄ et pēde p eas ut
 vehemētis fiat sua vnitās. Et sibi itez nō oīs aīa
 pēdet p intelligētia / n̄ q̄ ex eis est q̄pleta integra
 Et vehemētis sibi sibi causa intelligētia p hoc qz
 pēdet p intelligētia / et est intelligētia q̄pleta. Et
 sibi itez nō corpō nāle habet aīa / n̄ qz ex eis q̄pleta

integrā q̄si sit vōle. et sit s̄dm̄ h̄ac formā reliq̄ ordiēs
Quia p̄ma regit res creatas dñes. **I**ntelligibiles: p̄
p̄ q̄ dñis creat̄ cū eis. **Q**uid est. qz regimē nō de-
bilitat v̄tutē ei⁹ exaltatā sup̄ se esse. n̄ destruit eam.
n̄ prohibet essentia v̄tutis ei⁹ semota a reb⁹ q̄ regit
eas. **Q**uid est. qz cū p̄ma sua st̄as cū v̄tute sua pura
sp̄. et ip̄a regit res creatas oēs. et influit sup̄ eas
v̄tute v̄tutē et bonitates s̄dm̄ modū v̄tutē ear⁹ receptibiles
et possibilitate ear⁹. **A**ma em̄ bonitas influit bonitates
sup̄ res oēs influxione vna. v̄tutē vnaqz rez recipit
eā illa influxione s̄dm̄ modū sue v̄tutis et sui esse.
Et bonitas p̄ma nō influit bonitates supra res oēs n̄ p̄
mediū v̄tutē qd nō est bonitas n̄ p̄ suū eē et suū ens
et suā v̄tute. ita qz est bonitas et bonitas eē suū res
vna sit qz ip̄m influit bonitates influxione cō vna
Et differētiat v̄tutes et dona cū cursu recipiēti. **Q**
est qz recipiētia bonitates nō recipiūt eā. **I**mo qd
eor⁹ recipiūt pl⁹ q̄ qdā hoc qd est p̄ magnitudinē
sue largitatis et largitatis. **P**edeaqz qz et dicit qz m̄
oē agēs qd agit p̄ eē suū t̄m̄ et m̄ factū nō est dñi-
nuator n̄ res alia media. **E**t m̄st q̄nuator m̄
agēs et factū v̄s additio sup̄ eē. si qn̄ agēs et factū sit
vna fact p̄ eē suū et sit cōpositū. **Q**uā p̄ recipiēs
recipit p̄ q̄nuationē m̄ ip̄m et factorē suū. et est
tū agēs et seuerū a facto suo. **A**gēs vō m̄ qd est
et m̄ factū qz nō est q̄nuator p̄t̄qz ē agēs v̄z
et regēs et v̄z factēs res p̄ fide dēcoris. p̄ qd nō sit

possibile ut sit deus aliud. et regit finem suum per ultimam
 regimem. quod est. quia regit res per modum coem. Agit/ et
 non agit nisi per se suum: quod ens eius ita est regimem eius
 Quare fit quod regit et agit per ultimam deorsum. et regit
 me in quo non est diuersitas in tortuositas, et non diuersi-
 ficat operationes et regimem per se passim: nisi secundum meritum.

Primum est diues per seipsum: et est diues magis. Et si
 ergo eius unitas est. non quia unitas eius sit spera in ipso
 Imo est unitas eius prima. quoniam est in se simpliciter sim-
 plex. Si autem aliquid vult scire quod est prima sit diues in
 caritate mente sua super res operatas. et migrat de eius in-
 finitudo per seipsum. Inueniet enim operatione diminutio
 idem alio. aut rebus ex aliquo respectu res. aut simplex una
 quae est bonitas est una. et veritas eius est bonitas. et bonitas
 est res una. Illa res est diues magis que influit: et
 non sit influxio super ipsum per aliquam motum. Reliquae omnes in-
 telligibiles aut corporales. sed non diuites per seipsum. Imo
 indigent uno non influere super bonitates et omnes gratias:

Causa prima est super omne nomen quo notatur. quoniam non potest
 nec est diminutio in plenitudine sola. Quod diminutum est
 non plenitudo et non potest fieri effectus omnem plenitudo. quoniam est
 diminutum et plenitudo apud nos quibus sit sufficientes per seipsum.
 in non potest creare aliud. in influere a seipso omnino. Si quod hoc
 ita est apud nos. tunc dicitur quod prima non est diminutio. si co-
 plenitudo in: Imo est super plenitudo. quoniam creatur est res. et
 influens bonitates super ea influxione plenitudo. quoniam est
 bonitas in non est finis in dimensioes. Bonitas quod prima
 implet omnia scilicet bonitatibus. Verum non est finis in ipso

de illa bonitate n̄ scdm̄ modū sue potētie. Ita ḡ mā-
festū est et clarū. q̄ p̄ma causa ē sup̄ oēs nomē quo
notat̄. et sup̄ior ea et clarior:.

Omnis intelligentia diuina scit res p̄ hoc q̄ ip̄a ē intelli-
gētia, et regit eas p̄ hoc q̄ ip̄a ē diuina. **Q**ui est
q̄ pietas intelligentie ē scia, et nō est eiḡ cōplētiō
et integritas; n̄ ut scit scies reges; ḡ deḡ b̄ndict̄ et
sublimis qm̄ ip̄e replet res bonitatibz. et intelligentia
est p̄ma causa, et est pl̄s filis deo sublimi. et p̄ illud re-
git res q̄ sub ea s̄t. Quia sicut deḡ b̄ndict̄ et sublimis
fluit bonitate sup̄ eas q̄ s̄t sub eo. sicut intelligentia fluit
sciam sup̄ res q̄ s̄t sub ea n̄ ea. Et deḡ b̄ndict̄ et subli-
mis p̄cedit intelligentia p̄ regimē, et regit res subli-
ores regimine et aliorū ordīs: qm̄ q̄ sit regimen
intelligentie, qm̄ est illud qd̄ cadit intelligentie regnū. Et
si ḡ illiq̄ qd̄ res q̄ recipiūt regimē creatōis intelli-
gentie qd̄ est. q̄ nō est regimē eiḡ aliq̄ rebz ordīs. qm̄
vult ut faciat recipere bonitate suā sicut oēs res. qd̄ est.
q̄ nō est qd̄ oēs res desiderat que intelligentia, et
res oēs desiderant bonitates ex p̄mo, et desiderant
recipere ip̄am desidio multo. in illo nō ē aliq̄ qd̄ dubitet.

Causa p̄ existit in oibz rebz scdm̄ unā dispositōem,
s̄ res oēs nō existūt in p̄o scdm̄ unā dispositōem. **Q**ui
est, q̄ q̄uis p̄ma existat in oibz rebz: in unaq̄q̄
verū recipit eū scdm̄ sue potētie mediū. qd̄ est. q̄
ex rebz s̄t q̄ recipiūt una receptiōe causa p̄ma,
et ex eis que recipiūt una receptiōe multiplicata, et

ex eis sit eam receptione corporali / Et diuinitas quodam
 receptionis non sit ex ea prima: sed per recipiens. quod est. quod
 suscipiens diuinitatem. per illud quod subiectum est diuinitati
 influens sic existens eum non diuinitati influens super omnes res
 bonitates equaliter. Res est sit diuinitatis fluxiones bonitatis
 super res ponderibus ergo non sciunt omnes res in prima per
 modum unum Ergo secundum modum propinquitatis omnes prime
 et secundum modum quo recipere sunt causa prima secundum propin-
 quitate illius ex ea et delectari per ea. quod quod non recipit res
 prima causa / et delectatur in ea si per modum esse / Et non
 intelligo per esse: non esse et generatione. Quia secundum modum quo
 agnoscat res causa prima create. secundum propinquitatem illam
 recipit ex ea et delectatur ea sunt diuina: ~

Substantie vnitae intelligibiles non sunt generatae et ex re
 alia: Omnia substantia sunt per essentiam suam et non generata de re
 alia. Quod si aliquis dicit possibile est ut sint generatae ex
 re alia. Dicitur ut si possibile ut substantia sunt per essentiam suam
 sit generata ex re alia. ponderibus substantia illa est diminuta
 indiget ut compleat eam illud ex quo generatur. et si quod ipse
 est generatio ipsa. **R**es est. quod generatur non est nisi via ex
 diminutione ad complementum. Quia si inueniat res non
 indigens in generatione sui id est in sua forma et sua forma
 tione de alia si se et ea ipsa fortitudo sue et sui compleme-
 ti / ubi per reuelationem suam sapientia. Illa quod generatio est fortitudo
 eius et ipsa complementum sit. namque manifestum est quod omnia
 substantia sunt per essentiam suam: non est generata ex re alia: ~

Omnis substantia sunt per seipsum: est non cadens sub corrup-
 tione. Si autem aliquis dicit possibile est substantia sunt per

separari q̄ cadat sub corruptione / **¶** Quis q̄ possibile est
ut separaret̄ eiq̄ eētia. et sit sua stās p̄ eētia sua s̄n
eētia sua. hoc ē iquiemens ip̄q̄le qm̄ postea q̄ ē una
¶ Quid aut̄ cadēs sub corruptione / nō fit corruptū: n̄ p̄
separāone suā a causa sua. dū nō p̄manet res p̄des
p̄ cam̄ suā retinet̄ eā et seruitem nō perit neq̄
destruit̄. **¶** Si q̄ hoc ita est / s̄be stās p̄ eētia suā nō
sep̄at̄ eā semp̄. qm̄ est inseparabil̄ ab eētia sua. p̄tēa
q̄ eiq̄. et p̄tēa in fortione sua et nō sit sui ip̄ia causa:
n̄ p̄ relationē suā ob cam̄ suā. **¶** Et illa relatio ē fortio
eiq̄. et p̄tēa q̄ ē sp̄relata ad cam̄ suā. et ip̄a eā ip̄ia
relatio ē ip̄a eā sui ip̄ia p̄ modū quē dūiq̄. qz nō
perit nec destruit̄. qm̄ ip̄a ē eā et eā fil̄: sicut on̄
dū nup̄. **¶** Itā q̄ manifestū est q̄ oīs s̄ba stās p̄ seip̄am
non destruitur neq̄ corrupitur:

¶ Quid s̄ba destruitibil̄ nō s̄p̄na: aut ē cōposita /
aut est delata sup̄ alia rē. p̄tēa q̄ est s̄ba / aut est
idigēs reb̄q̄ ex quib̄q̄ est / et est cōposita ex eis: aut est
idigēs in frōne sua diffiōne eētia. **¶** Cū q̄ sep̄at̄
dūis eā corrupit̄ et destruit̄. **¶** Qz si s̄ba nō est cōposita
n̄ delata / est simplex et nō destruit̄ neq̄ minuit̄ oīo.

¶ Quid s̄ba stās p̄ eētia suā / et ē simplex et nō
diuidit̄. **¶** Qz si dixit̄ aliq̄s possibile est ut diuidat̄.
dires. **¶** Si possibile est ut s̄ba stās p̄ se diuidat̄. et ē
ip̄a simplex. possibile est ut eētia p̄is eiq̄ sit p̄ eētia
suā itēq̄ / sicut eētia totiq̄. **¶** Non q̄ possibile est
illud. redit̄ p̄ sup̄ seip̄am: sicut est redies totū sup̄

cœntia sua. et hoc est iugle. Sic q̄ est impossibile s̄ba
 stans p̄ seipam. est d̄i s̄bil. et est simplex. In aut̄
 nō est simplex. s̄ est q̄p̄ta. p̄s eig ē p̄s melior p̄te. et
 p̄s illig melior p̄te. q̄ res melior est re viliorē. et res
 vilior melior est ex re meliori qm̄ est ois p̄s eig sc̄ur̄
 ta. ab ei p̄te eig. Quæ ē vniūstas eig nō sufficiens
 p̄ seipm̄ cū idigeat p̄ibz suis ex q̄bz cōpōit̄. Et hoc
 q̄dē nō est n̄ rei simplicis s̄mo natura s̄ba q̄p̄ta. In
 q̄ manifestū est q̄ ois s̄ba stas p̄ sua cœntia. est
 simplex et nō diuidit̄. Et qm̄ recipit diuisione et est
 simplex nō est recipiēs corruptionē in destructionē.
Omnis s̄ba simplex est stas p̄ seipam s̄q̄ p̄ cœntia sua
 s̄ba ipa est creata s̄i t̄pe. et est in s̄bilitate sua. superior
 s̄bis equalibz. Et signū finitio illig est. q̄ nō est ḡnata ex
 aliquo. qm̄ est stas p̄ cœntia sua. Et s̄be ḡnate ex aliq̄
 s̄i s̄be cōpōite cadēt sub ḡnate. In ergo manifestū ē
 q̄ ois s̄ba stas p̄ cœntia sua nō ē in vno t̄pe. et q̄ ē alior
 n̄ superior t̄pe et rebz equalibz.

Omnis s̄ba creata in t̄pe aut ē s̄i in t̄pe et t̄ps nō sup̄
 fluit ab ea. qm̄ est creata et t̄ps eq̄it. aut sup̄fluit
 sup̄ t̄ps et t̄ps sup̄fluit ab ea. qm̄ est creata in horis
 t̄ps q̄bz d̄a. Q̄d est. q̄ si creata sequit̄ se aduicē
 et s̄bam ei superiorē nō sequit̄ n̄ s̄ba ei s̄bis ut s̄ba dis̄
 s̄bis. s̄i s̄be s̄bis s̄be superiori ut s̄i s̄be create a q̄bz nō
 sup̄fluit t̄ps aū s̄bas. q̄ similit̄ s̄bis s̄p̄m̄. et s̄be
 s̄i abscisse a t̄pe causate in q̄bz d̄a horis t̄ps cū s̄bis
 sequit̄. qm̄ assimilat̄ eis ois. S̄be igit̄ s̄p̄m̄ in t̄pe.

si ille q̄ ḡnuat s̄bis s̄p̄nis. et s̄ medie int̄ s̄bas
fixas. et int̄ s̄bas secretas factas in t̄pe. Et si ē possibile
ut s̄ba s̄p̄ne sint sup̄ t̄ps se q̄t sup̄ s̄bas t̄pales itaq̄
in t̄pe. n̄ mediātibz s̄bis s̄mūtibz abscissis in t̄pe. Et
iste q̄d̄ s̄be nō s̄t. nō s̄t medie. n̄ q̄ t̄ps augmētatur
cū s̄bis sublimibz in p̄manētia. et augmētāt cū s̄bis
t̄pālibz abscissis in t̄pe p̄ gnātionē. **Itē** em̄ q̄uid s̄be
s̄t s̄p̄ne cū p̄manētia eoz ē p̄ gnātionē et motū.
et s̄ba s̄p̄ne cū t̄pe s̄t s̄iles s̄bis s̄p̄nis q̄ s̄t sup̄ t̄ps p̄
durabilitatē. et nō assilant̄ eibz in motū gnātiōe s̄be
q̄ s̄t in t̄pe. nō assilant̄ s̄bis q̄ s̄t sup̄ t̄ps p̄ alique
modo. **Itē** assilant̄ eibz. t̄nc nō p̄nt recipere eas neq̄
tāgē eas. nec q̄ s̄t s̄ba q̄ tāgūt s̄bas s̄p̄nas q̄ s̄t sup̄ t̄ps.
ut erūt iūgetes s̄bas factas in t̄pe. q̄ aggregabūt p̄
motū suū s̄bas s̄p̄nas q̄ s̄t sup̄ t̄ps. et aggregabūt du-
rabilitatē suā int̄ s̄bas q̄ s̄t sup̄ t̄ps. et int̄ s̄bas q̄ s̄t
sub t̄pe s̄t q̄ s̄t cadentes sub gnātionē et corruptionē.
Et aggregabūt int̄ s̄bas bonas. et int̄ s̄bas viles. ut nō
p̄uēt s̄be viles s̄bis bonis. et p̄uēt de bonitate et de vilitate.
et nō sit eis remanētia n̄ fixo. **Itē** q̄ oñsū est ex h̄.
q̄ durabilitatis due s̄t s̄p̄s. q̄ vna est et̄na. et alia ē qual-
it̄. **Itē** vna durabilitatē et eaz est s̄bas q̄ta. et durabi-
litatē alia mouet. **Et** vna eaz aggregat̄. et opatiōes eoz
oēs sil. n̄ q̄da eaz est an quāda. alia est curres ex̄p̄sa.
q̄da opatiōes eoz s̄t an q̄da. **Et** vilitas vniq̄ eaz ē p̄ cen-
tia suā. et vilitas alia ē p̄ p̄tes suas. q̄ vna q̄q̄ est

lucta sub quocumque modo primo et postremo. Ita ergo manifestum est quod quodammodo sit quod situm sit super tempus, et ex eis sit situm ne eales tempus, et tempus non superfluit ab eis ex superioribus et inferioribus, sed per se ad ipsam postremum, et sic cadentes sub generatione et corruptione.

Inter res quod sita et actio sit in momento et unitate, et inter res quod sita et actio sit in momento temporis. quod est medium, et est illud, quod sita est ex momento et unitate, et operatio ex momento temporis. **Q**uid est, quod res quod sita cadit sub tempore, sed quod tempus quod tenet, est in omnibus dispositibus suis cadens sub tempore, eadem quod sita rei cadit sub tempore. prout dicitur etiam eius actio sub tempore cadit. Res autem cadens sub tempore in omnibus dispositibus suis scilicet unita est, quod rei cadere sub eternitate in omnibus dispositibus suis scilicet unita est. Continuatio autem non est nisi in rebus simplicibus. Res est quod ut sit res alia eterna media inter res, quod sita cadat sub eternitate, et ipsa actio cadat sub tempore. Improprie namque ut sit res quod sita cadat sub tempore, et eius actio sit eternitate, quod actio eius melior est ipsa sita. hoc autem est improprie. **M**anifestum igitur est quod res cadentes sub tempore cum actibus suis inter se et sitis, et inter res quod sita et actio sit cadentes sub momento et unitate, sit res cadentes sub eternitate, et sita per seam suam, et sub tempore per actioem suam: sicut ordinamus. **O**mnia sita cadens in aliqua dispositibus suis sub tempore et unitate, et in aliqua dispositibus suis sub tempore est ens et generatio simul. Omnis enim res cadens sub eternitate est ens vere, et dicitur res cadens sub tempore est generatio. Res dicitur hoc ita est, cum sit res una cadens sub eternitate et tempore, cum est ens et generatio.

no p modū unū: s; p modū et modū. Itā q̄ manifestū
est ex eo qd̄ dicit̄ q; oē gnātū cadēs p̄ s̄bam suā sub ip̄a
hinc s̄bam deperdētē p̄ eē purū qd̄ est cā durabilitatis
et cāz sp̄tiaz om̄i etent destructibilū nātū est.
unde faciēs adipsū v̄itates et ip̄m nō adipsū
s; reliq; v̄itates cōs s̄t acq̄sītē et illū itaq; Dī ḡ est
qd̄ dicit̄. si uenit̄ unū faciēs acq̄rens nō acq̄sītū. et
aliud acq̄rēs faciēs nō acq̄sītū. tūc ē dīna m̄t ip̄m et
p̄mū acq̄rēs faciēs nō acq̄sītū. Nō em̄ p̄t eē quin
aut sit s̄le in cōbz dispōbz suis. tūc unū nō est p̄mū
et alter s̄dm̄. Et si unū eoz nō est s̄le alī in cōbz
dispōbz suis. tūc p̄ul dubit̄ unū eoz eī p̄mū et
alter s̄dm̄. Illud ḡ in quo v̄itas fixa nō iūctā ab
alio est. p̄ unū p̄mū vez. sicut oñdīg. Et illud in quo
v̄itas iūctā ex alio et p̄ unū p̄mū. Dī ḡ est ex alio
ex illo p̄mo nō acq̄sītā v̄itas quēit̄ ut v̄i puro vero.
et reliq; v̄itē sit v̄itas itez. Et nō sit v̄itas itez. et
nō sit v̄itas n̄ p̄ unū vez. qd̄ ē cā v̄itātē. Itā ergo
manifestū est et planū qd̄ oīs v̄itas p̄t unū vez. et acq̄
sītā cā. Verūt̄ unū vez p̄mū ē creat̄ v̄itates faci
entes acq̄sītū nō acq̄rēs. sicut oñdīg. **¶** Expliat̄.

¶ Incipit lib̄ deciḡ t̄ng
De sensibilib; qd̄ ē s̄ba dōm̄ ē q̄ ē i methodo qd̄ ē
p̄phoz de m̄ā p̄ctio nō de ea q̄ ē s̄am̄. Qm̄ nō p̄
scrutatio est v̄tū ē aliā p̄t s̄bas sensibiles imobit et s̄terna
aut nō est. et si dīḡ ē. p̄m̄ p̄mū q̄ ab aliis dicta s̄t s̄p̄
culadām. ut s̄qd̄ nō b̄n̄ dūerūt nō eīdē rei s̄ū. s; qd̄
cōe dogma nob̄ et s̄l̄ h̄o s̄p̄atim̄ ne adipsū nob̄ q̄ues
s̄m̄g. Amabile nāq; s̄iq; h̄o qd̄em̄ meli; dicit̄. illa v̄o